

Sygn. akt. I C 382/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Bartoszycach, I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: SSR Ewa Kurasz

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Janowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 roku w Bartoszycach

sprawy z powództwa A. W. i K. W.

przeciwko B. R., R. R., T. S., J. S. (1) i Gminie Miejskiej B.

o ustalenie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powodów A. W. i K. W. na rzecz pozwanej Gminy Miejskiej B. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu - zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 382/13

UZASADNIENIE

Powodowie A. W. i K. W. wnieśli o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym poprzez:

- sprostowanie oznaczenia nieruchomości objętej księgą wieczystą (...) / o prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bartoszycach, w ten sposób, aby w dziale I-O w rubryce „1.5 obszar” wpisać 0,0399 ha w miejsce istniejącego wpisu „0,0357 ha”,
- sprostowanie oznaczenia nieruchomości objętej księgą wieczystą (...) / 5, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bartoszycach, w ten sposób, aby w dziale I-O w rubryce „1.5 obszar” wpisać rzeczywistą powierzchnię tej działki, ustaloną po powołaniu biegłego geodety w miejsce istniejącego wpisu „0,0120 ha”,
- sprostowanie oznaczenia nieruchomości objętej księgą wieczystą prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Bartoszycach dla działki nr (...) / 6 obręb 7 B., w ten sposób, aby w dziale I-O w rubryce „1.5 obszar” wpisać rzeczywistą powierzchnię ustaloną po powołaniu biegłego geodety.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powodów podał, że są oni właścicielami lokalu nr (...) położonego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w B.. Budynek stanowi odrębny od gruntu przedmiot własności, zaś działka nr (...) / 3, na której posadowiony jest budynek, jest własnością Gminy Miejskiej B.. Działka ta jest przedmiotem współużytkowania wieczystego powodów oraz pozwanych B. i R. R., którzy są właścicielami drugiego lokalu w przedmiotowym budynku.

Zdaniem powodów ujawniony w księdze wieczystej numer (...) / o obszar działki numer (...) / 3 nie odpowiada jej rzeczywistej powierzchni. Powodowie we własnym zakresie zlecili geodecie dokonanie pomiarów w celu sprawdzenia powierzchni działki. W rezultacie tych obliczeń okazało się, że powierzchnia działki wynosi 399 m², a nie 357 m², jak jest zapisane w księdze wieczystej. Istniejący wpis w księdze wieczystej pochodzi z 1982 roku i powstał po zmianach

gruntowych dokonanych w niewyjaśnionych okolicznościach. Wtedy to powierzchnię działki zmniejszono z 455 m² do zaledwie 357 m².

Pełnomocnik powodów wskazał też, że działki gruntu oznaczone numerami geodezyjnymi (...) /3, (...) /5 i (...) /6 powstały w wyniku podziału większej nieruchomości i ewentualna zmiana powierzchni jednej z nich pociągnie za sobą konieczność dokonania odpowiednich zmian w powierzchni działek sąsiednich. Dlatego pozwanymi powinni być ich właściciele lub użytkownicy wieczysti.

Zdaniem pełnomocnika powodów jedynym sposobem rozwiązania zaistniałej sytuacji jest powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Jest ono dopuszczalne w sytuacji, gdy tam sama część większej nieruchomości jest objęta dwiema księgami wieczystymi, w których są ujawnieni różni właściciele. Spór dotyczy wtedy bowiem w rzeczywistości tego, kto jest właścicielem nieruchomości (pozew k. 2-6).

Pozwany B. R. wniósł o oddalenie powództwa.

W odpowiedzi na pozew podał, że nie zgadza się z wnioskami dotyczącymi zmiany powierzchni przedmiotowej działki, ze względu na brak wiarygodnych dokumentów określających jednoznacznie jej powierzchnię. Zdaniem pozwanego geodeta, na którego powołują się powodowie, nie dokonał niezbędnych czynności wymaganych w tego typu postępowaniach, tj. nie zgłosił pracy geodezyjnej w (...) Ośrodku (...), a obliczenia na których widnieje podpis uprawnionego geodety nie zawierają informacji dotyczących ani wiarygodnego oznaczenia punktów granicznych, ani źródła danych z którego pochodziły. Dokumenty nie posiadają również klauzul dotyczących pozytywnych wyników kontroli opracowania geodezyjnego, nadawanych w imieniu starosty, przez inspektorów do spraw kontroli operatów technicznych. Brak również jakichkolwiek pomiarów wykonanych w terenie (odpowiedź na pozew k. 57).

Pozwana R. R. wniosła o oddalenie powództwa (protokół rozprawy k. 79).

Pozwana Gmina Miejska B. wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew jej pełnomocnik wskazał, że Gmina co do zasady nie sprzeciwia się wpisaniu rzeczywistej powierzchni działki o numerze ewidencyjnym (...) /3 w obrębie nr 7 położonej w B.przy ul. (...) w księdze wieczystej numer (...) /0, prowadzonej dla tej działki, jednak w jej ocenie powództwo z art. 10 u.k.w.h. nie jest właściwym trybem do zmiany powierzchni działki gruntu ujawnionej w księdze wieczystej (odpowiedź na pozew k. 107-108).

Ponieważ w toku postępowania okazało się, że właścicielami działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...) /6, której dotyczyło żądanie pozwu, są T. S.i J. S. (1), **Sąd na podstawie art. 195 § 1 k.p.c. wezwał ich do udziału w sprawie** w charakterze pozwanych (protokół rozprawy k. 124).

Pozwany T. S. wniósł o oddalenie powództwa. Oświadczył, że brał udział w podziale działki (...) /1 na mniejsze i uważa, że granice działek są prawidłowe (protokół rozprawy k. 124v).

Pozwana J. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa (protokół rozprawy k. 124v).

Sąd ustalił, co następuje:

Działka gruntu nr (...) /3 stanowi własność Gminy Miejskiej B.. Jej powierzchnia według danych z ewidencji gruntów wynosi 0,0357 ha. Na działce wzniesiony jest wspólny budynek dwulokalowy o numerze porządkowym 13, położony przy ulicy (...) w B.. Działka stanowi przedmiot użytkowania wieczystego.

(dowody: odpis z księgi wieczystej o numerze (...) /0 k. 9-12, 53-56,

wypis z rejestru gruntów k. 74)

Właścicielami lokalu o numerze (...), położonego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w B. są powodowie A. W. i K. W. na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej. Ich udział w użytkowaniu wieczystym działki i prawie własności części wspólnych budynku wynosi 1/2 część.

(dowód: odpis księgi wieczystej o numerze (...)/9 k. 13-14)

Właścicielami lokalu o numerze (...)położonego w budynku numer (...)przy ulicy (...)w B.są pozwani R. R. i B. R.na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej. Ich udział w użytkowaniu wieczystym działki i prawie własności części wspólnych budynku wynosi 1/2 część.

(dowód: odpis księgi wieczystej o numerze (...)/2 k. 16-18)

Działka gruntu numer (...)/5, której właścicielem jest Gmina Miejska B., jest przedmiotem użytkowania wieczystego na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej pozwanych R.i B. R..

(dowody: odpis z księgi wieczystej o numer (...)/5 k. 50-52;

wypis z rejestru gruntów k.75)

Właścicielami działki o numerze (...)/6 są T.i J. S. (1)na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej.

(dowody: odpis księgi wieczystej o numerze (...)/1 k.85-87;

wypis z rejestru gruntów k.104)

W dniu 03 kwietnia 1970 roku zawarto umowę sprzedaży, na mocy której pozwany T. S.nabył prawo użytkowania wieczystego działki gruntu oznaczonej numerem katastralnym (...)/79 (księga wieczysta numer (...)/o) i lokal o numerze (...)(KW numer (...)) oraz prawo do współwłasności budynku położonego na tej działce gruntu.

Na mocy zmian gruntowych z 1974 roku działkę gruntu numer (...)/79 o powierzchni 1273 m² podzielono na dwie działki gruntu oznaczone numerami geodezyjnymi (...)/1 (o powierzchni 828 m²) i (...)/2 (o powierzchni 441 m²).

(dowody: z akt księgi wieczystej (...)/o stanowiących załącznik do akt sprawy: akt notarialny k .21-22; zawiadomienie k. 24; wykaz zmian gruntowych k.35-36; opisy i mapy k. 37, 38, 47; papierowa księga wieczysta)

Postanowieniem z dnia 08 października 1976 roku, wydanym w sprawie Ns 154/76, Sąd Rejonowy w Bartoszycach zniósł współużytkowanie wieczyste nieruchomości położonej w B.przy ówczesnej ulicy (...), dla której prowadzona była księga wieczysta Kw nr (...), a której współużytkownikami wieczystymi byli J.i T. S.oraz J.i K. S., w ten sposób, że z nieruchomości tej wydzielił nową działkę o numerze (...)/2 i przyznał ją w wyłączne użytkowanie wieczyste J.i T. S., zaś działkę (...)/4 przyznał na wyłączne użytkowanie wieczyste małżonkom K.i J. S. (2). Działkę oznaczoną numerem (...)/3, pozostawił we wspólnym użytkowaniu wieczystym małżonkom J.i T. S.oraz J.i K. S.– po połowie.

W dniu 25 listopada 1976 roku małżonkowie J.i T. S.złożyli do Państwowego Biura Notarialnego wniosek o odłączenie działki numer (...)/2 o powierzchni 407 m² z nieruchomości o powierzchni 1269 m², dla której prowadzona była księga wieczysta numer (...)i wpisanie prawa użytkowania wieczystego tejże działki na ich rzecz, przez założenie dla niej nowej księgi wieczystej.

W dniu 10 grudnia 1976 roku J.i K. S.wnieśli o odłączenie działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...)/4 z dotychczasowej księgi wieczystej i założenie dla niej nowej księgi.

(dowody: z akt księgi wieczystej (...)/o stanowiących załącznik do akt sprawy: wniosek k. 45, postanowienie k. 46, wykaz zmian gruntowych k. 48-49; wniosek k. 58, papierowa księga wieczysta)

W 1982 roku dokonano zmian gruntowych dotyczących działki o numerze (...)/3, poprzez wpisanie w miejsce powierzchni działki 455 m², powierzchni 357 m².

(dowód: wykaz zmian gruntowych k. 28-29,

z akt księgi wieczystej (...)/o stanowiących załącznik do akt sprawy: wykaz zmian gruntowych k. 66-67)

Decyzją Urzędu Wojewódzkiego w O.z dnia 27 października 1991 roku stwierdzono nabycie przez Miasto B.z mocy prawa, nieodpłatnie własności nieruchomości – działki o numerze (...)/3 o powierzchni 357 m² uregulowanej w księdze wieczystej Kw nr (...).

(dowody: z akt księgi wieczystej (...)/o stanowiących załącznik do akt sprawy: decyzja i karta inwentaryzacji nieruchomości k.79-80)

W 1982 roku dokonano zmian gruntowych w działce (...)/4 poprzez wpisanie w miejsce powierzchni 407 m², powierzchni 470 m².

(dowód: z akt księgi wieczystej (...)/5 stanowiących załącznik do akt sprawy: wykaz zmian gruntowych k. 6-7)

W 1990 roku dokonano podziału geodezyjnego działki (...)/4 na działki gruntu oznaczone numerami geodezyjnymi (...)/5 i (...)/6.

Na mocy umowy z dnia 05 kwietnia 1990 roku ówcześni użytkownicy wieczystości działki (...)/4 – pozwani B. R.i R. R.zawarli z pozwanymi J. S. (1) i T. S.umowę zamiany, na mocy której J.i T. S.nabyli prawo użytkowania wieczystego działki o numerze (...)/6 wraz ze znajdującym się na tej działce zakładem rzemieślniczym.

Decyzją Urzędu Wojewódzkiego w O.z dnia 27 października 1991 roku stwierdzono nabycie przez Miasto B.z mocy prawa, nieodpłatnie własności nieruchomości – działki o numerze (...)/5 o powierzchni 120 m² uregulowanej w księdze wieczystej Kw nr (...).

Decyzją Urzędu Wojewódzkiego w O.z dnia 27 października 1991 roku stwierdzono nabycie przez Miasto B.z mocy prawa, nieodpłatnie własności nieruchomości – działki o numerze (...)/6 o powierzchni 350 m² uregulowanej w księdze wieczystej Kw nr (...).

Następnie decyzją nr (...) z dnia 31 grudnia 1998 roku Burmistrz Miasta B.przekształcił prawo użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości działki numer (...)/6 o powierzchni 350 m².

(dowody: z akt księgi wieczystej (...)/5 stanowiących załącznik do akt sprawy: wykaz zmian gruntowych k. 28-29, opis i mapa k. 34, decyzja z kartą inwentaryzacyjną nieruchomości k. 41-42, papierowa księga wieczysta,

z akt księgi wieczystej (...)/1 stanowiących załącznik do akt sprawy: opis i mapa k.1, akt notarialny k. 3-4; decyzja z załącznikiem k. 16-17, decyzja k. 27, papierowa księga wieczysta)

Powodowie zlecieli sporządzenie prywatnej ekspertyzy geodezyjnej, według której obecnie wykazana w księdze wieczystej powierzchnia działki (...)/3 nie jest prawidłowa i powinna wynosić 399 m².

(dowód: prywatna ekspertyza geodezyjna k. 24-27)

Powodowie przedsądowo wzywali pozwanych do dobrowolnego dokonania zmian gruntowych obejmujących korektę powierzchni działki numer (...)/3. Pozwana Gmina Miejska B.w odpowiedzi na wezwanie wyraziła zgodę na dokonanie zmian gruntowych w zakresie wpisania rzeczywistej powierzchni działki na (...)/3 do ewidencji gruntów i zmiany wpisu w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości.

(dowody: wezwanie przesądowe wraz z potwierdzeniami nadania k. 30-32;

pismo k.33)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów w postaci: odpisów z ksiąg wieczystych (k. 9-12, 53-56, 13-15, 16-18, 52-53, 85-87), mapy (k. 23), prywatnej opinii geodezyjnej (k. 24-27), wykazu zmian gruntowych (k. 28-29), przesądowego wezwania z potwierdzeniami nadania (k. 30-32), pisma (k. 33), wypisów z rejestru gruntów (k. 74, 75, 104, 115) oraz z dokumentów zawartych w aktach ksiąg wieczystych stanowiących załącznik do akt sprawy: akt księgi wieczystej numer (...) / o (aktu notarialnego k. 21-22, zawiadomienia k. 24, wykazów zmian gruntowych k. 35-36, 48-49, 66-67, opisów i map k. 37-38, 47, wniosków k. 45, 58, postanowienia k. 46, decyzji i karty inwentaryzacyjnej k. 79-80), akt księgi wieczystej (...) / 5 (opisów i map k. 1, 34, wykazów zmian gruntowych k. 6-7, decyzji i karty inwentaryzacyjnej k. 41-42) oraz akt księgi wieczystej numer Kw (...) / 1 (opisu i mapy k. 1, aktu notarialnego k. 3-4, decyzji i karty inwentaryzacyjnej k. 16-17, decyzji k. 27). Dowody te są bowiem ze sobą zgodne i tworzą wspólnie spójny obraz stanu faktycznego w sprawie. Żadna ze stron nie zakwestionowała przy tym ich autentyczności i wiarygodności osób je sporządzających, a ustalony w oparciu o nie stan faktyczny był w zasadzie bezsporny.

Powództwo wniesione w sprawie nie było zasadne.

W myśl art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz. U. z 2013 roku, Nr 707 ze zm.) w razie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym osoba, której prawo nie jest wpisane lub jest wpisane błędnie albo jest dotknięte wpisem nieistniejącego obciążenia lub ograniczenia, może żądać usunięcia niezgodności.

Jak wynika z treści powyższego przepisu, zmianie w trybie nim przewidzianym – powództwa o ustalenie niezgodności treści księgi wieczystej ze stanem rzeczywistym, podlegają jedynie wpisy dotyczące stanu prawnego. Jak zgodnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, przez stan prawny należy rozumieć prawa i roszczenia wpisane w działach II – IV księgi wieczystej, gdyż są one objęte domniemaniem prawdziwości i chronione rękojmnią wiary publicznej ksiąg wieczystych. Natomiast wpisy w dziale I-O ksiąg wieczystych, dotyczą oznaczenia nieruchomości, jej położenia, obszaru i konfiguracji i nie tworzą stanu prawnego, o którym mowa w art. 10 u.k.w.h. Co za tym idzie nie jest możliwa ich zmiana w drodze powództwa opartego o ten przepis.

Artykuł 26 ust. 1 u.k.w.h. wskazuje, że podstawą oznaczenia nieruchomości w księdze wieczystej są dane katastru nieruchomości. W razie niezgodności danych katastru nieruchomości z oznaczeniem nieruchomości w księdze wieczystej sąd rejonowy dokonuje - na wniosek właściciela nieruchomości lub wieczystego użytkownika - sprostowania oznaczenia nieruchomości na podstawie danych katastru nieruchomości. Sprostowanie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane także z urzędu, na skutek bezpośredniego sprawdzenia danych w bazie danych katastru nieruchomości lub zawiadomienia jednostki prowadzącej kataster nieruchomości. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się wypis z operatu katastralnego, a gdy jest to niezbędne - także wyrys z mapy katastralnej lub inny dokument stanowiący podstawę sprostowania oznaczenia nieruchomości.

Z powyższych przepisów wynika wyraźnie, że oznaczenie nieruchomości w księdze wieczystej jest wtórne w stosunku do jej opisu zawartego w katastrze nieruchomości (ewidencji gruntów), a wpis danych zawartych w dziale I-O następuje na podstawie danych z tej ewidencji dostarczonych. Z odpisów ksiąg wieczystych oraz danych z ewidencji gruntów dotyczących działek gruntu i nieruchomości, których dotyczy pozew wynika, iż wpisane do ksiąg wieczystych dane, których zmiany domagają się powodowie, są zgodne z danymi widniejącymi w ewidencji gruntów.

Jeśli natomiast powodowie kwestionują zgodność z rzeczywistością wpisów zawartych w ewidencji gruntów, to do ich poprawy właściwe będzie przeprowadzenie odpowiednich prac geodezyjnych przez uprawnionego geodetę, z zachowaniem wszystkich wymogów wskazanych w ustawie z dnia 17 maja 1989 roku prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz. U. z 2010 roku, Nr 193, poz. 1287 ze zm.). Jeśli spór między stronami w istocie dotyczy granic nieruchomości,

należy go rozstrzygnąć w trybie art. 29 i następnej tej ustawy. Jeśli tak nie jest (a tak twierdzą powodowie), to w celu ustalenia rzeczywistej powierzchni działek należy jedynie przeprowadzić odpowiednie pomiary przez uprawniony podmiot i we właściwym trybie ujawnić je w ewidencji gruntów. Należy jednak pamiętać, że na gruncie ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne powierzchnia nieruchomości jest kwestią wtórną w stosunku do przebiegu jej granic na gruncie i w razie ich prawidłowego ustalenia, jej określenie polega jedynie na przeprowadzeniu prawidłowych pomiarów.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż powództwo z którym wystąpili powodowie dotyczy stanu faktycznego, a nie jak twierdzą stanu prawnego nieruchomości. Dotyczy ono bowiem zmiany oznaczenia nieruchomości w dziale I-O poprzez wpisanie innej powierzchni nieruchomości, a kwestia ta nie należy do problemów związanych ze stanem prawnym nieruchomości.

W niniejszej sprawie nie zaistniał też przypadek, o którym mowa w powołanych w pozwie orzeczeniach Sądu Najwyższego (uchwałach wydanych w sprawach III CZP 158/94, III CZP 200/95, III CZP 16/96), a w którym wyjątkowo Sąd Najwyższy opowiedział się za dokonaniem zmiany w dziale I-O ksiąg wieczystych w drodze powództwa z art. 10 ust. 1 u.k.w.h. Powołane przez powodów orzecznictwo dotyczy bowiem sytuacji, kiedy ta sama działka oznaczona ewidencyjnie została objęta dwiema księgami wieczystymi, w których ujawnieni zostali różni właściciele. Istota sporu sprowadza się więc w takim przypadku do sporu o własność konkretnie oznaczonej i wyodrębnionej działki gruntu, który powinien być on rozstrzygnięty w drodze procesu o ustalenie prawa własności. W niniejszej sprawie taka sytuacja nie zachodzi. Każda z trzech ksiąg wieczystych, których dotyczy pozew, obejmuje bowiem inną oznaczoną geodezyjnie działkę gruntu. Brak jest więc sporu co do własności oznaczonej konkretnym numerem ewidencyjnym działki, ujawnionej w dwóch księgach wieczystych. Z uzasadnienia pozwu wynika, iż powództwo jest wynikiem braku zgody powodów na zmiany gruntowe wpisane w księdze wieczystej w latach osiemdziesiątych XX wieku i ich kwestionowaniem w oparciu o dokonane obecnie na ich zlecenie pomiary geodezyjne. Zgodnie z rozważaniami zawartymi w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 1996 roku (III CZP 200/95) należy zważyć, że jeżeli nieprawidłowy wpis odnosi się wyłącznie do danych faktycznych dotyczących oznaczenia nieruchomości w grę mogłoby wchodzić ich sprostowanie na podstawie art. 27 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Wobec powyższego Sąd nie był uprawniony do badania w niniejszej sprawie zasadności zarzutów powodów dotyczących wpisania w księgach wieczystych nieprawidłowych powierzchni poszczególnych działek gruntu. Tym samym Sąd, na podstawie art. 227 k.p.c. oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety, jako dowodu nie mającego istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dlatego, na podstawie art. 10 ust. 1 u.k.w.h. a contrario, ponieważ zmianie w tym trybie nie podlega stan faktyczny nieruchomości, powództwo uległo oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik (art. 98 § 1 k.p.c.), w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzone na rzecz pozwanej Gminy Miejskiej B. koszty składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w stawce minimalnej (§ 6 pkt 4 w zw. z § 7 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2012 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490). Pozostali pozwani, nie reprezentowani przez adwokata lub radcę prawnego, nie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu. Z akt sprawy nie wynika też, aby takie koszty w związku z toczącym się postępowaniem ponieśli.